

sborové LISTY

11/17

ZPRAVODAJ
SBORU CÍRKVE BRATRSKÉ
V PRAZE 5

MALÍ PROROCI, JEŽÍŠ A MY

Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. (Mt 5,17)

Malí proroci působili v krizových, vypjatých dobách. V období před odvečením Izraelců z jejich země, v době, kdy jim národy vydrancovaly zemi, zbořily chrám, pobily muže, pobraly ženy a děti - a vyvolený lid mohl prožívat opuštění od Boha, v období vyhnanství v cizině i po návratu do pobořených domovů. A snad právě proto ke svému národu Bůh posílal proroky. Aby věděli, že i když se na ně valí všechno to zlé a těžké, není to proto, že by byl Bůh poražen, zahrán božstvy mocných národů. Bůh chtěl, aby Izrael věděl, že to on, Bůh, dopouští krizi, to on nechá svůj národ zbídačit a ponížit, aby ho on zase vrátil zpět, ztrestal svévoli protivníků a byl s Izraelci, až se k němu navrátí v pokoře, s pokáním a připraveni hledat svého Boha celým srdcem. A to je refrén, který zaznívá v každé z dvanácti knih.

Doba, ve které Ježíš s učedníky obcházel izraelskou zemi, také nebyla v dějinách Izraele perfektní, území bylo obsazeno Římany. Ale chrám fungoval a v synagogách se četla „bible“, lidé mohli praktikovat víru v Boha. Někteří byli dokonce velmi horliví. A přesto společnost Ježíši nerozuměla, nejvíc ti „nejzbožnější“, že se ho museli až zbavit. A jeho následovníků taky. A tak Ježíš mluví o úzké a široké bráně (cestě) a následně říká „*Ne každý, kdo mi říká: ‚Pane, Pane‘, vejde do království Nebes, ale ten, kdo činí vůli mého Otce...*“ (Mt 7, 21) To je drsný výrok i pro nás, křesťany. Ne všichni my, kteří říkáme Ježíši/Bohu „Pane“, s ním budeme!?! Ale jen ten, kdo činí Boží vůli.

Dnes je zase jiná doba. Žijeme velmi pohodlné životy v bohaté a bezpečné zemi, jsme svobodní, máme velké možnosti jako jednotlivci i jako církev. A jsme na sebe tak citliví, že požadujeme, aby nám nikdo nemluvil do života.

Jiné doby, stejný Bůh, stejná zvěst. Ale jaká? Co to

znamená? Co po nás Bůh chce? I nám malí proroci ukazují Boží velikost a moc, varují před vzepřením se Bohu, klaněním se modlám, svévolí a bezprávím a vyzývají k hledání Boha, k pokoení se a životu s ním. Jak na to? Jak vyhovět požadavku starozákonního Boha malých proroků a Ježíšova novozákonního otce zároveň, a to v této, zase jiné, době? My přece známe Cestu! Toho, který prorockou zvěst naplnil tím, že sám na sobě ukázal, co znamená činit Boží vůli – v úplné poslušnosti umírat všemu svému a nechávat se naplňovat Božím Duchem, aby nebylo nic naše, ale všechno Boží (Ga 2,20). To je Boží nárok na jeho lid, to je kázání Ježíšova života a to je také velká pravda malých proroků.

Oz 4,6; 6,1-3/ Jl 2,12-14/ Am 5,4/ Abd 1,4.15/ Jon 2,10b/ Mi 6,8;7,19-20/ Na 1,3.7-8/ Ab 2,9.19-20; 3,17-18/ Sf 2,3/ Ag 1,5/ Za 1,3; 8,14-17.23; 13,9/ Mal 3,7.16-18

Anna Chrásková

LISTOPADOVÁ KAVÁRNA NEJEN PRO SENIORY

29. 11. 2017 v 15.30h

Listopadová Kavárna bude přesunuta na pátou středu v měsíci. Naším milým hostem bude Amy Funková. Amy se nám představí a bude vyprávět o svém obrácení, dospívání a víře. Jelikož se pár dní před naší Kavárnou vrátí z USA, kam odlétá před Dnem díkůvzdání, povyppráví nám i o tomto americkém svátku, promítne nám fotky a přiveze nám ochutnat některé speciality, které se s tímto svátkem pojí. Káva, čaj a občerstvení bude zajištěno.

Jana Valešová

BEROUNSKÁ BESÍDKA

Podzimní výlet

Letošní podzimní besídkový výlet berounské stanice proběhl v poněkud netradičním duchu, zkusili jsme totiž rozdělit naši sborovou rodinu a vyrazit v jeden okamžik na výlety dva: akčnější výlet pro mládežníky a starší děti s dospělými a poklidnější, hravější výlet pro menší děti s dospělými. Naším cílem bylo zkusit oba výlety vymyslet tak, aby se co nejvíce trefily do chutí, potřeb a schopností dané dětské skupiny, a mohu-li soudit z ohlasů účastníků, myslím, že se to snad i pěkně podařilo.

Kam jsme tedy v sobotu 14. října vyrazili?

Starší skupina čítající 18 členů společně navštívila důlní expozici Chrutenická šachta,

kde pro ni byl připraven exkluzivní program. Během naslouchání historkami sršícímu výkladu mohli účastníci v dole leccos vyzkoušet: vrtat důlní vrtačkou, nakládat suť důlním nakladačem do vozíku, prohánět se s důlními vagónky... Podle historek, které o tomto výletu začaly kolovat, se besídková skupina těžké práce nezalekla a vše důkladně prozkoušela, což, věřím, musela být velká legrace.

Po více než dvou hodinách v dole byla pro účastníky tohoto výletu přichystána hra v blízkém lese, které se, žel, zúčastnila jen část původní skupiny. Slovy organizátora to však i tak stálo za to, zvláště nasazení týmu dospěláků bylo, jeho slovy, dech beroucí. Závěrečná procházka sluncem prozářeným barevným lesem s výhledy na Nenačovice a okolí musela být vítanou poklidnou tečkou za společně stráveným dnem.

... V témže čase mladší besídková skupina tvořená 4 maminkami, 6 dětmi a 1 psem vyrazila z Berouna dobýt vrch Děd, a to zvláštní trasou Po stopách Pána Ježíše. Na této trase bylo pro děti přichystáno několik zastavení, na kterých si vždy krátce povídaly o něčem ze života našeho Pána a pak plnily tematicky provázaný úkol. Např. příběhem o slepém Bartimeovi byl inspirován úkol putování poslepu (se škraboškami) podél nataženého provázku, kázáním zástupům hra na přijímače a rušiče (ta údajně probíhala tak, že jedna řada dětí křičela zprávu na druhou řadu dětí a mezi nimi stála řada maminek, které také křičely, ovšem s cílem, aby si děti vzájemně nerozuměly – to muselo být pěkné pozdvižení)... Za splnění úkolů děti získávaly indicie, jež jim měly pomoci uhodnout tajenku = biblický verš, který se v září učily v besídce. Podle vyprávění maminek i dětí byl i tento výlet velmi vydařený, navíc završený nádherným dárkem v podobě společného odpočinku na sluncem prozářeném paloučku ke konci cesty.

Pravda je, že tak nádherných dní, jako byl právě 14. říjen, o letošním podzimu mnoho nebylo. Nejen proto patří náš veliký dík Hospodinu za Jeho požehnání! A nemalé díky adresujeme také Terezce G. a Tomášovi O., vůdcům obou skupin, za pěkný program, který pro nás přichystali.

Katka Ostatnická

PODZIMNÍ VÍKEND NA HOJSOVCE

Akce berounské stanice

Věci se mění... Z pravidelných jarních víkendovek se stávají podzimní a z oblíbené (stále rekonstruované) Jitavy jsou pak různá jiná zákoutí Čech. Ale myslím, že tentokrát se to opět povedlo. Podzimní Šumava byla nádherná, sluníčko, které nám intenzivně svítilo od pátku do soboty, podzimní barvy ještě víc umocnilo, což ocenili především fotografové a nemalou měrou pak i všichni ostatní kochající se. Ubytování a zázemí bylo přiměřené naší skupině (celkem 30 účastníků). Program byl jako obvykle pečlivě připravený naším kazatelem, ale věci se občas udály tak trochu mimo plán.

Tématem víkendovky byla „Nekonečná boží milost“, a že to není jen fráze, jsme se určitě přesvědčili, nejen na pobytu, mnozí. A co jsme všechno stihli? Výlet na Pancíř, Špičák, do Železných Rud, k Černému a Čertovu jezeru, někteří až k Bílé Strži, společenské hry, táborák, míčové hry, chvály, diskuse, modlitby, sdílení zkušeností s výchovou dětí, vaření, svědectví o Boží milosti a mnoho dalšího...

Závěrem za mě už jen tolik, že jsem si užila nejen krás přírody, ale i nemalou měrou obecnství se svými sourozenci v Kristu, na které žel nebyvá tolik času během roku.

Jana Lešuková

SBOROVÉ DÍLNY

s Věrou Kaštánkovou

Předadventní dílny

- III v sobotu 11.11. od 10 do 15 hodin ve Dřevěném sále
- III příležitost vyrobit si různými technikami dárečky atd.
- III zváni jsou všichni včetně přátel

Adventní dílny

- III v sobotu 2.12. od 10 do 15 hodin ve Dřevěném sále
- III vyrábění zaměřeno hlavně na věnce
- III zvány jsou opět všechny generace i s přáteli
- III součástí akce je vyrábění vánočních přáníček pro naše seniory od 10 do 12 hodin (výzva zvláště pro besídku)

NA SMÍCHOVĚ NÁM ZOUFALE CHYBÍ HŘÍŠNÍCI

Rozhovor se Zdeňkem Vojtíškem

Tvá práce obnáší, jestli tomu správně rozumím, že navštěvuješ nějakou náboženskou skupinu a když ji „nastuduješ“, tak ji popíšeš. Mohl bys obdobně popsat, ohodnotit, tu naši smíchovskou náboženskou skupinu?

Pozorování je velmi zajímavá, ale maličká část mé religionistické práce. Smíchovský sbor nepozoruji a do shromáždění chodím z podobného důvodu jako všichni ostatní. Ale ono ani není mnoho co pozorovat: smíchovský sbor je lehce čitelný svou příslušností k tzv. novému evangelikalismu. V rámci českého evangelikalismu je zvláštní jen tím, že se mu více méně daří vzdorovat podnětům jak z křídla konzervativního (fundamentalistického) evangelikalismu, tak z křídla evangelikalismu letničního a charismatického. Tyto podněty se v současnosti zdají být pro jiné evangelikály hodně atraktivní.

Pro představu - co charakterizuje konzervativní fundamentalismus a letniční evangelikalismus? Je to podle tebe dobře, že tomu Smíchov vzdoruje?

Ano, tradice tzv. nového evangelikalismu je pro mě velmi cenná a řekl bych, že stejný vztah k němu mají i bratři a sestry ze smíchovského sboru, i když třeba přesně nevědí, co to sousloví znamená. Ostatně – nebylo by špatné, kdybychom více znali své kořeny... Jenom stručně: po více než stu letech rychlého rozvoje evangelikalismu se ve Spojených státech na začátku 20. století zformovaly v jeho rámci dvě silné větve. Ta starší začala Bibli vykládat doslovně a vši silou se obrnila proti všemu, co přinášela modernizace společnosti. Časem získala jméno „fundamentalismus“ a když se z tohoto jména stala negativní nálepka, začala se tato větev nazývat „konzervativní evangelikalismus“. Typický je pro Křesťanské sbory nebo část adventistů sedmého dne. Mladší větev o sobě dala silně vědět také na začátku 20. století jako letniční (pentekostální) hnutí. Jejím hlavním znakem je emotivní bohoslužba a důraz na působení svatého Ducha zázraky a znamení, především modlitbou v neznámých jazycích. Čtenáři znají českou část této větve jako Apoštolskou církev. Silné impulsy obou těchto větví začaly přicházet do Evropy a například Svobodná církev reformovaná (předchůdkyně dnešní Církve bratrské) se s nimi dost těžce vyrovnávala vlastně po celé 20. století, nejvíce na jeho počátku. Evropské evangelikální církve, které podobně jako Svobodná církev reformovaná držely staré postoje a vzdorovaly americkým inovacím, získaly nakonec podporu i ze Spojených států. V tamním evangelikalismu totiž vznikala od 40. let nová vlna vzdělaných a společensky slušně postavených lidí, kteří se nebáli rozumu a smířili evangelikalismus s vědou a dalším ovocem modernity. A to jsou ti tzv. noví evangelikálové.

V jakých letech jsi byl poprvé administrátorem našeho sboru?

To nevím... Snad 2000–2002.

Jak se podle tvého vidění náš sbor vyvíjí, pokud se vyvíjí? Nebo byl za tvé první administrace stejný jako dnes?

Na to své první období si moc nepamatuji. Ale žádný překotný vývoj nepozoruji. Období kazatele Broňka Matulíka bych charakterizoval spíš slovem „stabilita“.

S tím se dá jistě souhlasit. Forma našich shromáždění se příliš nemění (možná br. kaz. Matulík podpořil i tebou oblíbený liturgický pořádek; možná je trochu změna hudební – preludia+postludia, pravidelné zpívání s kapelou), ale myslím, že se mění obsah kázání, důrazy, teologie. To je dáno kazajícími bratry (změnami ve staršovstvu?) a zde změny jistě jsou, např. generační. Myslím, že tohle vlastně dost definuje jednotlivé sbory – důrazy kazajících. Nakonec i kázání kaz. Matulíka podle mě prošla vývojem, ke konci služby na Smíchově kázal mnohem víc o kříži než v ranějším období a zdálo se mi, že byl ve svých kázáních i odvážnější, přesněji a ostřeji formuloval myšlenky. Co o tom soudíš?

Na Smíchově se dělá
snad úplně všechno velmi dobře.

”

Asi tě zklamou. Možná je to tím, že nejsem na Smíchově každou neděli, ale takové posuny byly asi příliš jemné na to, abych je rozpoznal. Spíš než teologické důrazy je pro Smíchov – podle mého vnímání – typické to, že se bohoslužba bere vážně. Kázající, ale i další lidé (zpěváci, hudebníci, nebo ti, kdo oslovují děti) se chovají odpovědně a připravují se. Trapné improvizace vydávané za vedení Duchem svatým, které tak dobře znám z některých jiných evangelikálních sborů a církví a při nichž se pravidelně stydím, se na Smíchově nekonají. – Jednu změnu ale snad opravdu vnímám. Zdá se mi, že současní kázající jsou ve větší míře schopni rozpoznat past moralismu a vyhnout se jí.

Myslíš, že ty se měníš - ve svých důzazech, tématech, v tom, co kážeš?

Určitě. Zamlada mi bylo všechno jasné a byl jsem také velký moralista. Vlastně mi evangelium milosti začalo docházet až hrozně pozdě a ještě s ním asi dlouho nebudu úplně hotov. Ale víc si u sebe uvědomuji změnu formy. Zatímco dříve jsem při kázáních mluvil skoro spatra s minimální písemnou přípravou a dodnes jsem při religionistických přednáškách schopen mluvit hodiny bez papíru, na kazatelnu si už netroufnu vystoupit bez pečlivé přípravy. Píši si skoro všechno, nejen kázání, ale i hlavní body modliteb. Chtěl bych do té bohoslužby dát opravdu to nejlepší a stát se dobrým nástrojem pro působení Božího Ducha. Myslím, že to nedělám z nějaké úzkosti. Tak mi to prostě dělá radost.

Tím mi potvrzuješ mou tezi o tom, že se kazatelé mění – vyvíjejí – a s nimi jejich kázání, potažmo sbory... V čem jsou podle tebe silné a slabé stránky smíchovského sboru?

Nebudeš mi to věřit, ale myslím, že síla Smíchova je zároveň jeho slabostí. Hned to vysvětlím: na Smíchově se podle mého názoru dělá velká spousta věcí (snad úplně všechno) velmi

dobře. Máme velmi dobrou nedělní školu, velmi dobré varhany i piano i skupinku, staršovstvo mě příjemně překvapilo velmi dobrou prací, máme za sebou řadu velmi dobrých sborových dovolených. Tak bych mohl vyjmenovat snad všechny oblasti působení sboru (včetně tvých Sborových listů...). Ale to je právě zároveň ta velká slabost. Naše úspěchy nás uzavírají – jsme spíš dobrý klub než církev. Méně úspěšní lidé to u nás mají těžké. A těm trosečnickům, kteří by evangelium a církev nejvíce potřebovali, se mezi nás do elitního klubu prostě nechce. Pokud sneseš nadsázku: na Smíchově nám zoufale chybí hříšníci!

Kromě toho, abychom nedělali věci „na dojem“ a neskrývali své nedokonalosti - co s tím můžeme dělat?

Nerad bych moc trousil rozumy, protože k nějaké akci má mandát jenom zvolené staršovstvo a zvolený kazatel. Tedy bez ambicí, aby mě někdo poslouchal, bych se přimlouval za snahu vytvořit širší vějíř společných akcí, na jejichž přípravě a vedení by se podílelo více lidí. Třeba i ti, kdo je možná napoprvé ani napodruhé nezvládnou úplně výborně, ale budou se přece jen moci svými silami a schopnostmi podílet na tom, o čem s vírou a trochu pateticky mluvíme jako o „Božím díle“. Nedokonalosti a neúspěchy nás všechny mohou učit velkorysosti a mílosrdenství a ukazovat nám směrem k Boží milosti. A také bych myslel, že bychom mohli leccos (některé akce dětí, rodičů, mládeže, seniorů) nabídnout veřejnosti – možná ale spíše prostřednictvím spolku, jehož jádro by tvořilo několik lidí ze sboru, než jako církev. Církev na veřejnosti získává důvěru přece jen dost těžko a nemůže vstupovat do tolika oblastí veřejného života jako občanské iniciativy.

Přiznám se, že mám pochybnost, zda by bylo toto řešení ozdravné - jestli mohou pomoci nějaké akce.

Já si myslím, že to může pomoci. Jistě by bylo hezké uvést nějaký duchovní recept, ale podle mé zkušenosti často dokáží „neduchovní“, organizační změny podníti ty duchovní, zatímco ty duchovní apely vyznějí často naprázdno... Ale to je samozřejmě diskutabilní.

Anna Chrásková

11.11. od 10 do 15h

Předadventní dílny

29.11. od 15.30

Kavárna nejen pro seniory

2.12. od 10 do 15h

Adventní dílny

11.-18.8.2018

Sborová dovolená 2018

PŘESPÁVAČKA

Smíchovského dorostu

Když jsem přišel na dorost, tak tam nikdo nebyl. A pak všichni přišli, kluci hrál fotbal, holky si povídaly. A bylo povídání, které měl Pavlík. Potom byly hry, které spočívaly v tom, že jsme se rozdělili na dvě družstva a každý měl své číslo. Zuzka řekla číslo a z každého týmu vyběhlo číslo a muselo se 8x otočit, vzít šátek a běžet zpátky. Ale byl v tom chyták, to druhé číslo z protivníkovy týmu ho mohlo chytit a dostat bod. Pak jsme šli zpátky se přesunout. Kluci do dřevěného sálu, holky do presbytery. Pak Jakub vyhlásil skupinky, pravidla hry a dostali jsme mapy. Hra spočívala v tom, že na mapě byly označené místa, kde byly pamětní desky umístěné v Praze a až jsme tam došli, tak z druhé strany mapy bylo napsáno kolikáté slovo, písmeno ve slově máme hledat a skládali jsme z toho větu, kde a kdy a v kolik bude „teroristický útok“. Také abychom to neměli tak lehké, tak u těch desek byli i hlídači, což byli Pavlík, Tomáš P., Daník a Jakub Ch. a Tomáš Z. Potom jsme ve skupinkách malovali Klause, Zemana a myslím ještě Masaryka. Teď přišla ta chvíle, na kterou všichni čekali, mohli jsme jít. Až jsme se všichni vrátili, tak jsme si povídali, kolikátí jsme byli, co jsme zažili atd. Potom jsme se dívali na film s Chaplinem a šli jsme spát. Moc jsme si to užili.

Eda Holeček

VÝJEZD MLÁDEŽE

26. - 29.10. 2017

Ve čtvrtek dopoledne se do kouzelné chaty v Janských Lázních sjelo deset mladých, krásných, zbožných a hlavně skromných jedinců z naší mládeže, kteří tam plánovali aktivně prožít podzimní prázdniny plné slunečního svitu. Ale jak už to tak bývá, člověk míní a Bůh mění. Realita se od plánů silně lišila. Sluneční svit se nedostavil, ale zato se přihnaly vytrvalé plísňovky a vichřice.

Mládežníci se ale nepříznivým počasím nenechali zarmoutit a přenesli svoji pozornost na indoorové aktivity. Karetní a jiné deskové hry se jim staly denním chlebem, a vlastně i chlebem nočním. Na pořad dne se v pátek dostala i velká výprava do nejbližší cukrárny a zpět, kterou byly alespoň částečně ukojeny potřeby těch největších chodců i největších jedlíků.

Každý večer se celá skupina sesedla v nejvytopenější místnosti, aby se zamýšlela a diskutovala nad Božím slovem. V pátek večer na dveře chaty zaklepala družina trutnovské mládeže, a zdvojnásobila tím počet večerících věřících. Na oplátku pohostili v neděli trutnovští smíchovské, těsně po společné bohoslužbě CB, ČCE a CČSH k 500. výročí reformace. Touto bohatou hostinou skončilo krkonošské dobrodružství smíchovské mládeže, která se bezpečně vrátila do Prahy.

P.S. Své dotazy ohledně krkonošské flóry a fauny (banánů a sýčkor) směřujte na předního smíchovského biologa Davida Košťáka.

Adam Pokorný

PODZIMNÍ DOROSTOVÝ VÝJEZD

26. - 28.10. 2017

Smíchovští a černošičtí dorostenci se 26.10. vydali na podzimní pobyt do Libštátu nedaleko Semil. Všichni jsme se na výjezd velmi těšili, hlavně ti, kteří jeli na dorostovou akci poprvé. Naše velká skupina jela zaplněným vlakem do Turnova, kde jsme přestoupili na vlak do Libštátu. Po příjezdu na místo jsme hráli do konce dne hru na dobývání indiánského okolí, kdy jsme měli navštívit určitá místa a rozluštit indiánské písmo. Večer jsme si povídali o Gedeonovi, jak byl ve vaně a mlátil obilí. Byl to program Ondry Šimka. Další den byl krásný výlet, tedy krásný byl, ale přšelo. Výlet začínal i končil v Semilech. Vraceli jsme se Riegrovou stezkou a výlet byl zakončen sladkou odměnou v cukrárně. Večer byl program o Šimonu Petrovi bar Jonášovi. Potom byla noční hra, kde jsme

byli indiáni a naším úkolem bylo zapálit bělošskou zbrojnicí, u které stála Vrba. Nepovedlo se nám to. Ale skoro ano. Skoro, fakt skoro, už už to bylo, ale nebylo to. Bojovku jsme si užili zvlášť ciwně. V sobotu jsme stavěli domečky ze špejíl a zjišťovali jsme, co máme na čele. Ne jako špinu, ale jako papírek s názvem zvířete, nebo povolání. Nechceme se vytahovat, ale tuto hru drtivě vyhrál Daniel Chráska a Jonáš Chráska skončil v krásném středu startovního pole. Pak jsme odjeli VIP autobusem, kde nikdo jiný nebyl, tedy až na řidiče, pana Peterku. I záchod jsme měli k dispozici a nechceme se vytahovat, ale někteří z autorů ho použili, ale nedaly se tam umýt ruce, dovedete si představit, jak to bylo nepříjemné. Žaludky jsme si v průběhu doplňovali výborným jídlem, tedy to už před tím autobusem. Škoda, že výjezd nemohl být delší, aspoň o pár kilometrů, tedy o dnů. Ušli jsme za ty dva dny více než 35 km.

Daniel, Jonáš a Pach Chrásků

JAN KALVÍN – VÝVOJ A VLIV REFORMOVANÉHO UČENÍ

Pozvánka na teologické fórum 13.11. v Soukenické

Na konci října jsme si připomněli 500 let od vypuknutí světové reformace. Sdružení evangelikálních teologů (SET) připravilo na pondělí 13. listopadu teologické fórum věnované Janu Kalvínovi. V dubnu proběhlo obdobné fórum o Martinu Lutherovi, jehož obsah bude nyní dostupný v písemné podobě (časopis Theologia vitae).

Na programu bude pět přednášek s následnou diskuzí:

- Robert Hart: Reformátor mezi reformátory. Jan Kalvín v teologických a historických souvislostech. (9:45-10:15)
- Pavel Hošek: Zmapování teologických důrazů kalvinismu a jejich význam (10:25-11:10)
- Petr Macek: Druhý život Jana Kalvína – post-kalvinismus v anglosaském světě (11:50-12:35)
- Thomas Johnson: Reformace a budoucnost křesťanství (13:45-14:45)
- Ján Liguš: Klady a záporné aspekty dnešních aplikací kalvinismu (14:55-15:40)

Celý program a informace o přihláškách na stránkách: www.evangelikalni-teologie.cz

ZPRÁVY ZE STARŠOVSTVA

Adam Pokorný, František Wolf a Martin Hrbek v samostatných rozhovorech se staršími vyznali svou vírou v Krista. Přípravu na křest a členství ve sboru povedou Pavel Bartošek, Jan Valeš a Tomáš Chráska.

Hovořili jsme s pastorační asistentkou Janou Valešovou o dosavadní službě na Smíchově a o dalším výhledu její služby. Za tuto službu jsme jí vyjádřili vděčnost. Rudolf Pánek bude ve staršovstvu kontaktní osobou pro Janu Valešovou v otázkách pastorační služby. Jana Valešová bude mít do září 2018 pracovní úvazek ve stejném rozsahu jako má v současné době.

V neděli 5. listopadu bude Ruslan Gricyk přijat za člena našeho sboru. Jeho manželka Julie Gricyková přestoupí do našeho sboru ze Sboru Církve bratrské v Karlových Varech.

Ruslan Gricyk bude s Davidem Košťákem vedoucím mládeže. Hlavní zodpovědnost za vedení mládeže má David Košťák.

Sbírka na Diakonii Církve bratrské se bude konat v neděli 26. listopadu.

Na konci roku 2017 se budou na Smíchově konat shromáždění 24. 12. od 9.30, 25. 12. od 10.00 a 31. 12. od 9.30 hodin a také odpolední Silvestrovské setkání od 17.00hod. Ve čtvrtek 28. 12. a v pondělí 1.1. 2018 na Smíchově shromáždění nebudou.

Další jednání staršovstva se bude konat 14. listopadu 2017.

Aleš Čejka

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

	Smíchov	Beroun
Neděle	8:45 modlitební chvíle 9:30 shromáždění 18:00 modlitební chvíle první neděli v měsíci	9:30 shromáždění
Úterý	18:00 mládež	
Středa		18:00 biblická hodina
Čtvrtek	18:30 biblická hodina	16:30 dorost
Pátek	16:15 dorost	

Kéž se radují všichni, kteří v tobě mají útočiště. Navěky budou jásat a ty je budeš chránit. Kéž se z tebe veselí ti, kdo milují tvé jméno! (Ž 5,12)

Vydává: Sbor Církve bratrské v Praze 5, Vrázova 4, 150 00; tel: 257319839;

E-mail: smichov@cb.cz; www.cb.cz/praha5

E-mail Sborových listů: sborovelisty@centrum.cz

Na výrobě čísla se podíleli: Anna Chrásková, Adam Wichterle a Ondřej Košťák